

سارے جہاں سے اچھا، ہندوستان! ہمارا

سارے جہاں سے अच्छا، हिन्दोस्ताँ हमारा

Besser als die ganze Welt ist unser Hindostan

ہم بُلبُلِیں ہیں اُس کی، وہ گلستاں ہمارا

हम बुलबुलें हैं उसकी, वह गुलिस्ताँ हमारा

In unserem Rosengarten sind wir seine Nachtigallen

غرَبَت میں ہوں اگر ہم، رہتا ہے دل وِطَن میں

गुरबत में हों अगर हम, रहता है दिल वतन में

Auch wenn wir im Ausland sind, so wohnt unser Herz dennoch in der Heimat

سمجھو وہیں ہمیں بھی، دل ہو جہاں ہمارا

समझो वहीं हमें भी, दिल हो जहाँ हमारा

Versteh es so: Wo immer wir uns aufhalten, dort ist auch unser Herz

پَرَبَت وہ سب سے اونچا، ہمساۓ آسماں کا

पर्वत वह सबसे ऊँचा, हमसाया आसमाँ का

Der höchste der Berge ist der Nachbar des Himmels

وہ سنتری ہمارا، وہ پاسباں ہمارا

वह संतरी हमारा, वह पासबाँ हमारा

Er ist unsere Schildwache und unser Schutz

گودی میں کھیلتی ہیں، اُس کی ہزاروں ندیاں

गोदी में खेलती हैं, उसकी हज़ारों नदियाँ

In seinem Schoss tummeln sich Tausende von Flüssen

گلشن ہے جس کے دم سے رشکِ بجاں² ہمارا

गुलशन है जिनके दम से, रश्क-ए-जनाँ हमारा

Deren Fruchtbarkeit wegen erregt unser Blumengarten den Neid des Paradieses

ای آبِ رودِ گنگا، وہ دن ہیں یاد تجھ کو

ऐ आब-रूद-ए-गंगा! वह दिन हैं याद तुझको

Oh du Wasser führende Ganga! Erinnerst du dich an jene Tage

اُتر اترے³ کنارے جب کارواں ہمارا

उतरा तिरے किनारे, जब कारवाँ हमारा

Als unsere Karavane zu deinen Ufern herabstieg

مذہب نہیں سکھاتا آپس میں بیر رکھنا

मज़हब नहीं सिखाता, आपस में बैर रखना

Die Religion lehrt uns nicht, einander Feind zu sein

ہندی ہیں ہم، وطن ہے ہندوستان ہمارا

हिन्दी हैं हम, वतन है हिन्दोस्ताँ हमारा

Wir sind Hindi und unsere Heimat ist Hindostan

یونان و مصر و روم⁴ سب، مٹ گئے جہاں سے

यूनान-ओ-मिस्र-ओ-रुमा, सब मिट गए जहाँ से ।

Hellas, Ägypten und Rom wurden von der Welt getilgt

اب تک مگر ہے باقی، نام و نشان ہمارا

अब तक मगर है बाक़ी, नाम-ओ-निशाँ हमारा

Doch bis heute haben unser Name und unser Zeichen überlebt

کچھ بات ہے کہ ہستی مٹتی نہیں ہماری

कुछ बात है कि हस्ती मिटती नहीं हमारी

Etwas, das unsere Existenz nie zum Verschwinden gebracht hat, ist, dass

صدیوں رہا ہے دشمن، دُورِ زماں ہمارا

सदियों रहा है दुश्मन, दौर-ए-ज़माँ हमारा

Jahrhunderte lang das Rad der Zeit unser Feind gewesen ist

اقبال کوئی محرم، اپنا نہیں جہاں میں

इक़बाल कोई महरम, अपना नहीं जहाँ में

Iqbal: wir haben nicht einen guten Freund auf der Welt

معلوم کیا کسی کو، دردِ نہاں ہمارا

म?लूम क्या किसी को, दर्द-ए-निहाँ हमारा

Doch wer weiß schon um unseren verborgenen Schmerz

¹ ہندوستان bzw. हिन्दोस्ताँ meint das „Indien“ vor der Teilung, also das heutige **Indien** plus **Pakistan**

² Es müsste besser بھننت oder بھنت bzw. जन्नत heißen

³ Es müsste besser تیرے bzw. तेरे heißen

⁴ Es müsste besser روما bzw. रोमा heißen